

Full diocesà

8 de gener del 2017

p5 –Recessos d'Advent a la diòcesi de Solsona

p7 –Intencions del Sant Pare per al nou any 2017

Sant Ramon de Penyafort

Aquest sant és un dels catalans més universals i de més llarga pervivència, car el seu record i incidència travessa els segles. Nascut a Santa Margarida i els Monjos (Alt Penedès) l'any 1175, una vegada completats els estudis jurídics i eclesiàstics fou canonge de la seu de Barcelona.

Durant el període d'estudis a Bolonya conegué l'orde de predicadors i també el seu fundador, sant Domènec de Guzmán, de manera que en començar la quaresma de l'any 1222 ingressà en el convent de dominics de Santa Caterina de Barcelona, un fet que causà un gran impacte en la ciutat comtal.

L'any 1225 escriví la *Summa de Poenitentia* i per encàrrec del papa Gregori IX preparà el corpus canònic de les *Decre-*

talia, que foren promulgades l'any 1234. L'any 1230 Gregori IX el nomenà confessor papal. Alguns anys després, en el 1238, fou elegit mestre general de l'orde de predicadors i redactà les constitucions dels dominics, a més d'orientar la dimensió missionera dels frares predicadors. Després d'un llarg servei eclesial es retirà al convent de Barcelona, on morí el 6 de gener de 1275, a noranta-nou anys d'edat. Ajudà enormement sant Pere Nolasc en la fundació i estructuració de l'orde de la Mercè per a la redempció del captius.

Ramon de Penyafort fou canonitzat l'any 1601 pel papa Climent VI, essent la primera cerimònia de canonització realitzada en l'actual basílica de Sant Pere del Vaticà. *(Continua a la pàgina 6)*

Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell

Baptisme del Senyor / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. »Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

(42,1-4.6-7)

Salm responsorial

Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.

(Salm 28)

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qual-sevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. »Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

(10,34-38)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu véns a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim

d'aquesta manera tot el que és bo de fer.» Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

(3,13-17)

«He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins a haver-lo implantat a la terra»

Allò que és bo de fer

Jean Hakolimana, prev.

Joan administrava un baptisme de conversió a tots aquells que se sentien tocats pel seu ensenyament sobre la imminència del Regne de Déu i l'exigència de la prèvia conversió. Jesús es presenta enmig d'aquesta multitud acompanyant llur propòsit d'obrir nous camins amb Déu. Davant la resistència de Joan, estranyat que Jesús faci camí amb els pecadors, ell li recorda la conveniència d'allò que «és bo de fer». Per a Jesús aquest baptisme no respon a cap necessitat, tan sols compleix amb allò que és bo de fer. La primera i la segona lectura ajuden a esbrinar el que mou Jesús a adoptar tal comportament: perquè estava mogut per l'Esperit de Déu, Déu era amb ell. En aquesta experiència senzilla, Déu hi aboca la primera teofania del Nou Testament. No s'hi sent la veu d'un àngel, sinó el Pare en persona.

Ens convé de recuperar la senzillesa de Jesús, deixar-nos portar per l'Esperit de Déu que dona encert als nostres passos més enllà de la seva previsible utilitat. Amb el pas del temps, tendim a donar per superats o obsolets molts mitjans que han portat la fe fins a nosaltres. Entre pràctiques, costums i espais que el camí de la fe posa a la nostra disposició per a fer-nos disponibles a Déu, fem tanta tria, hi donem tantes voltes que correm el risc d'acabar descartant-ho tot. L'evangeli d'aquest diumenge ens recorda que l'experiència de Déu no sempre es dona allà on els nostres criteris situen per anticipació un gran índex d'eficiència. Practicant amb senzillesa allò que és «bo de fer», ens disposem a l'acció de Déu que sempre sobrepassa les expectatives humanes.

La imatge

L'anada de Jesús al Jordà per fer-se batejar per Joan és com una mena d'investidura per a iniciar la seva missió alliberadora. Jesús, ungit amb l'Esperit Sant i com a Fill estimat en qui el Pare s'ha complagut, s'erigeix com a capdavanter i es donarà a si mateix per nosaltres a fi de fer-se un poble ben seu, apassionat per fer el bé (Tt 2,14).

El Baptisme de Jesús (s. XII). Claustre del Monestir de Santa Maria de l'Estany

Lit. hores: Setmana I

9 dilluns

—Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (800-†859)
Hebreus 1,1-6 / Salm 96 / Marc 1,14-20

10 dimarts

—Sant Pere Ursèol, monjo (†988)
—Santa Florida, màrtir (s.V)
Hebreus 2,5-12 / Salm 8 / Marc 1,21-28

11 dimecres

—Sant Higini, papa (s,II)
—Santa Hortènsia, verge
Hebreus 2,14-18 / Salm 104 / Marc 1,29-39

12 dijous

—Sant Arcadi, màrtir (†304)
Hebreus 3,7-14 / Salm 94 / Marc 1,40-45

13 divendres

—Sant Hilari, bisbe i doctor de l'Església (315-368)
Hebreus 4,1-5.11 / Salm 77 / Marc 2,1-12

14 dissabte

—Sant Fèlix de Nola, prevere. (†260)
—Sant Malaquies, profeta (415 aC.)
Hebreus 4,12-16 / Salm 18 / Marc 2,13-17

15 diumenge II de durant l'any / Cicle A

—Sant Maur, abat (511-583)
—Sant Plàcid, monjo
—Sant Pau, primer ermità
Isaïes 49,3,5-6 / Salm 39 / 1 Corintis 1,1-3 / Joan 1,29-34

L'església de Santa Maria de Cervera duu a terme el pessebre vivent infantil

Joan Riu

Un any més, la parròquia de Santa Maria de Cervera s'ha mantingut fidel a la seva tradició de dur a terme un pessebre vivent infantil, tant la nit del 24 de desembre en acabar la missa del gall com l'endemà al migdia en acabar la missa de les dotze del dia de Nadal.

Des de fa molts anys, els infants de la ciutat hi participen interpretant les principals figures de la cova, i enguany també s'ha pogut veure a l'interior del temple un pastor

amb una ovelleta de debò, gràcies a la fidel col·laboració del pastor i campaner Xavier Juan.

Realment, el fet de poder observar i tocar de prop una ovelleta amb el seu «bon pastor» a l'interior de l'emblemàtica església de Santa Maria, que era plena de gom a gom, ha esdevingut l'atracció d'aquest Nadal 2016 a la parròquia de Cervera, que va poder gaudir d'unes celebracions amb un important vessant musical gràcies a la col·laboració desinteressada de molts fidels cantaires.

Xerrada de la Comunitat de Sant Egidí a Navàs

Montserrat Coll

El diimarts 20 de desembre els navassencs van poder conèixer la Comunitat de Sant Egidí, un moviment internacional de laics que es basa en la pregària, la solidaritat, l'ecumenisme i el diàleg.

El manresà Pere Sobrerroca va oferir una xerrada a la sala d'actes de la biblioteca municipal, en el marc del cicle de formació cristiana que organitza la parròquia navassenca. Sobrerroca va parlar dels orígens de la Comunitat de Sant Egidí, de la seva tasca arreu del món i també de tot el treball que el grup de Manresa duu a terme a la capital del Bages.

Les festes nadalenques ens acosten més fàcilment al germà que pateix (pobresa, malaltia, soledat, por, incomprensió...) i ens empenyen a una acció solidària. La xerrada del dimarts, a més de donar a conèixer les accions de les persones de la Comunitat de Sant Egidí, que dediquen esforç i temps per estar i actuar amb el germà més necessitat, també van ajudar els assistents a reflexionar.

Recessos d'Advent a la diòcesi de Solsona

Teresa Gené i Camps

Recés d'Advent per a la Vida Consagrada

Els dies 2, 9 i 16 de desembre es va dur a terme el Recés d'Advent per a la Vida Consagrada.

Es féu el mateix recés a les tres zones del bisbat. El divendres dia 2 fou a Berga, a la Residència de les Germanetes dels Vells Desemparats; el divendres dia 9, al santuari del Miracle, i el divendres dia 16, al Col·legi Vedruna de Mollerussa.

En totes tres zones hi participaren una cinquantena de membres de la Vida Consagrada de diferents congregacions presents a la diòcesi.

Guià les meditacions el P. Jordi Cas-

tanyer, monjo benedictí que viu actualment a la comunitat del Miracle, el qual els parlà de «L'Advent de Maria, mare de la Misericòrdia». El recés s'acabà compartint l'eucaristia.

Recés d'Advent per a laics

El dissabte 17 de desembre hi hagué el tradicional Recés d'Advent per a laics. Enguany s'estrenava una nova fórmula, la de fer-ho només en un sol dia.

Hi hagué un nombre important de participants, que escoltaren les meditacions que els oferí Mn. Marc Majà i Guiu a l'entorn del tema «L'Advent, temps de les promeses».

Un bonic temps per a aprofundir i per a revisar la vida a la llum de Déu!

Notícies Breus

Missa de Nadal a la Valldan

M. Coll

Una cinquantena de persones van participar en la missa del dia de Nadal que es va celebrar a Sant Bartomeu de la Valldan. Ha estat el primer Nadal amb la presència de la imatge de la Mare de Déu de Queralt, que fou entronitzada el passat mes de setembre. Mn. Camil Viladrich va presidir la celebració.

Missa Pastorella a Berga

M. Coll

Un any més, el dia de Nadal es va celebrar l'eucaristia a l'església de Sant Francesc (Berga), amb els cants de la Missa Pastorella, que van anar a càrrec d'un grup de cantaires i de músics berguedans, sota la direcció de Narcís Mella-do. Mn. Marc Majà va presidir la celebració.

Sant Ramon de Penyafort, el català més universal

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

(Prové de la pàgina 1)

Hom li atribuí molts miracles en vida que han tingut una gran repercussió iconogràfica, especialment el de la «transfretació» o travessada miraculosa del mar des del port de Sóller al de Barcelona per les aigües del Mediterrani quan, durant la reconquesta de Mallorca, després d'haver amonestat el rei Jaume I per la seva vida massa llicenciosa, l'amenaçà de retornar a Barcelona si no es corregia; el rei, molest, ordenà que ningú no gosés embarcar cap sacerdot ni religiós sense un explícit manament reial. Davant aquesta negativa, sant Ramon anà al port de Sóller i, en comprovar que el manament reial afectava tots els ports mallorquins, el sant despleguà la seva capa damunt de l'aigua, convertí el gaiato en arbre, els escapularis en vela i el Sant Crist en timó, i s'adreçà vers Barcelona, on arribà sa i estalvi després de set hores de navegació, tal com ho recorda una antiga oració litúrgica per a la festa de Sant Ramon: «per maris undas mirabiliter traduxisti» i tal com ho recull, també, el text d'uns goigs molt populars: «No és fragata, no, / ni galera armada, / que n'és sant Ramon / que ha fet un miracle!» Amb la demolició del convent de Santa Caterina ran de l'exclaustració de 1835, el seu sepulcre fou traslladat a la catedral de Barcelona, on es venera en l'actualitat.

El Papa prega per la pau repassant els grans problemes

El Sant Pare va demanar, en el seu missatge de benedicció nadalenca *Urbi et Orbi*, la pau al món. Va repassar els diferents conflictes actuals, amb una mirada especial per a «Síria i Alep, castigats per la guerra». Francesc va recordar situacions bèl·liques des del Iemen fins a Ucraïna, passant per les constants tensions entre Israel i Palestina i les dificultats per a trobar la pau a la República Democràtica del Congo, entre altres nombrosos exemples. En un altre moment de la reflexió, el pontífex també es va referir a l'esperança de pau a Colòmbia.

En felicitar els milers de fidels i pelegrins reunits a la plaça de Sant Pere, Francesc va assegurar que, en aquest dia

d'alegria, «tots som cridats a contemplar el Nen Jesús, que retorna l'esperança a cada home sobre la faç de la terra». En aquesta línia, afegí que, amb la seva gràcia, «donem veu i cos a aquesta esperança, testimoniant la solidaritat i la pau». Després de recordar que en aquesta ocasió «l'Església reviu la sorpresa de la Mare de Déu, de sant Josep i dels pastors de Betlem, contemplant l'Infant que ha nascut, Jesús, el Salvador», el pontífex va explicar que «el poder d'aquest infant, el Fill de Déu, no és el d'aquest món, basat en la força i en la riquesa, sinó el de l'amor, que és «poder de servei que instaura al món el seu regne de justícia i de pau». El Sant Pare va destacar que el «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor, recorre tota la terra».

Intencions del Sant Pare per al nou any 2017

Confiades a l'Apostolat de l'Oració

Gener

Per tots els cristians, perquè, fidels als ensenyaments del Senyor, ajudin amb l'oració i la caritat fraterna al restabliment de la plena comunió eclesial, col·laborant per a respondre als desafiaments actuals de la humanitat.

Febrer

Per aquells que estan atribolats, especialment els pobres, els refugiats i els marginats, perquè trobin acolliment i suport en les nostres comunitats.

Març

Pels cristians perseguits, perquè experimentin la solidaritat de tota l'Església, per mitjà de l'oració i de l'ajuda material.

Abril

Pels joves, perquè sàpiguen respondre amb generositat a la seva pròpia vocació; considerant seriosament també la possibilitat de consagrar-se al Senyor en el sacerdoci o en la vida consagrada.

Maig

Pels cristians d'Àfrica, perquè donin un testimoniatge profètic de reconciliació, de justícia i de pau, imitant Jesús Misericordiós.

Juny

Pels responsables de les nacions, perquè es comprometin amb decisió a posar fi al comerç de les armes, que causa tantes víctimes innocents.

Juliol

Pels nostres germans que s'han allunyat de la fe, perquè, a través de la nostra oració i el testimoniatge evangèlic, puguin redescobrir la proximitat del Senyor misericordiós i la bellesa de la vida cristiana.

Agost

Pels artistes del nostre temps, perquè, a través de les obres de la seva creativitat, ens ajudin a tots a descobrir la bellesa de la creació.

Setembre

Per les nostres parròquies, perquè, animades per un esperit missioner, siguin llocs de transmissió de la fe i testimoniatge de la caritat.

Octubre

Pel món del treball, perquè a tots els siguin assegurats el respecte i la protecció dels seus drets i es doni als aturats l'oportunitat de contribuir a la construcció del bé comú.

Novembre

Pels cristians d'Àsia, perquè, donant testimoniatge de l'Evangelí amb les seves paraules i obres, afavoreixin el diàleg, la pau i la comprensió mútua, especialment amb aquells que pertanyen a altres religions.

Desembre

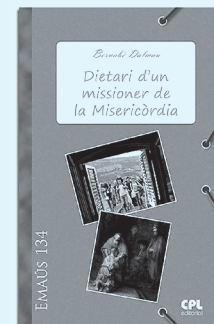
Pels ancians, perquè, sostinguts per les famílies i les comunitats cristianes, col·laborin amb la seva saviesa i experiència en la transmissió de la fe i l'educació de les noves generacions.

El llibre

Dietari d'un missioner de la misericòrdia

Bernabé Dalmau

Centre de Pastoral Litúrgica - Emaús

«Misericordiosos com el Pare». Amb aquest lema s'ha desenvolupat l'Any Sant de la Misericòrdia que el papa Francesc ha convocat com una invitació a tot el poble cristià a viure més intensament la doble crida: descobrir la misericòrdia inesgotable de Déu, que ens espera sempre, més enllà de tot el mal que nosaltres puguem fer, i ser capaços nosaltres de viure també amb l'esperit obert als nostres germans, i especialment als més necessitats. Els missioners de la Misericòrdia han estat una de les iniciatives promogudes també pel Papa per tal d'ajudar a viure aquest any. I un d'ells, Bernabé Dalmau, ens ofereix en aquest llibre la seva experiència, com un estímul més perquè visquem l'esperit de la misericòrdia no solament en aquest any, sinó en tota la nostra vida.

Realitat i desafiaments de les famílies (1)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Us convido a llegir el segon capítol de l'*Amoris Laetitia* que intitula aquesta glossa i les vinents (AL 31-57). Com sempre el trobareu penjat a la web del bisbat.

Es tracta d'una anàlisi de la realitat a l'estil del Papa: una anàlisi pastoral. Lluny de la neutra fenomenologia, obre els ulls a la realitat de les famílies evitant de caure en dues actituds oposades: "una denúncia retòrica dels mals actuals" o una renúncia "a proposar el matrimoni per no contradir la sensibilitat actual". El papa Francesc ens proposa una mirada realista que ens cridi com a Església a "un esforç més responsable i generós" que permeti de "presentar les raons i les motivacions per a optar per al matrimoni i la família" (AL 35). Aquest plantejament no oculta un reconeixement autocrític de les mancances que en algunes ocasions hem tingut en el discurs i la pastoral matrimonial i familiar (AL 36-37).

Em proposo seleccionar algunes de les anàlisis presents en aquest capítol –les que considero més importants– per a contextualitzar-les i per a indicar camins pastorals.

Començo! El Papa a AL 38 reconeix "que la major part de la gent valora les relacions familiars que volen romandre en el temps i que asseguruen el respecte a l'altre". De fet, a casa nostra, la institució més ben valorada entre els joves és la família. Enmig d'una cultura individualista i consumista, el recer d'un amor gratuït i estable suposa un lloc bo a preservar. Coherentment amb aquesta valoració, la majoria de parelles joves guarden el desig d'un amor exclusiu i per sempre i confien de crear una família estable. Al mateix temps, no comprenen que el matrimoni sigui necessàriament per sempre. Primer perquè, per a ells, la realitat ho contradia i segon perquè la indissolubilitat, en cas de fracàs sentimental, els semblaria una imposició esclavitzant.

La majoria de joves viuen aquest projecte com un camí que passa per un temps de convivència prèvia que desemboca en el matrimoni si la relació funciona i sobretot si arriba un fill. Consideren que la convivència prematrimonial és una garantia i la cultura ambient ho facilita (AL 40). També empeny favorablement a aquesta praxi: la inseguretats davant del futur; la dificultat per accedir a un lloc de treball estable i l'impediment per accedir a un habitatge (AL 44).

Hem de reconèixer que, massa sovint, veiem només negativament aquesta realitat i "hem actuat a la defensiva, i gastem les energies pastorals redoblant l'atac al món decadent, amb poca capacitat proactiva per a mostrar camins de felicitat". És cert que dediquem pocs esforços a pensar "una pastoral positiva, acollidora, que possibilita un aprofundiment gradual de les exigències de l'Evangeli" (AL 38) per a totes aquestes parelles. Mai els hem negat el baptisme dels seus fills, menys encara el seu matrimoni. Tampoc hem preconitzat com a lloable i recomanable la convivència prèvia al matrimoni. Però, una pastoral d'acollida demana més: suposa saber reconèixer el desig sincer d'aquestes parelles de construir un amor per sempre i una família estable i acompanyar-les per a fer-ho possible.

La nova preparació al matrimoni que estem impulsant va en aquesta direcció: una acollida personalitzada, una invitació al curs Alpha i, si Déu fa la gràcia de la conversió, un grup de vida cristiana que els ajudi a descobrir i a creure en el matrimoni. Hem de pensar també en una preparació al baptisme en aquesta perspectiva, ja que sovint el contacte que tenim amb aquestes parelles es dóna a causa del desig de batejar el seu primer fill.

